

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319206647
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4319206647.4

Uznesenie

Okresný súd Levice, v spore žalobkyne: B. C., H.. XX.XX.XXXX, C. Z.. Q.. Š. XX, XXX XX F., zastúpenej: Mgr. Renátou Mészáros, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Leviciach, Nám. Hrdinov 7 - 8, 934 01 Levice, proti žalovaným: 1/ K. E., H.. XX.XX.XXXX, C.: U.T. XXX/XX, XXX XX R. - F., 2/ Kooperatíva poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom: Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného: JUDr. Danuše Tichá s. r. o., so sídlom: Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava, IČO: 52 058 310, o zaplatenie 10.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie zastavuje.
- II. Žalovanému 1/ sa voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Žalovanému 2/ sa voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30.12.2019 sa žalobkyňa voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne domáhala náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka vo výške 10.000,- eur, pričom svoj nárok uplatnila na základe utrpenej dopravnej nehody.

2. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.: 15C/2/2019 vyplýva, že na rovnakom skutkovom základe sa žalobkyňa domáhala náhrady škody na zdraví s príslušenstvom voči žalovanému 2/, keď žiadala, aby súd žalovaného 2/ zaviazal zaplatiť žalobkyni titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sumu vo výške 14.882,40 eura spolu s príslušenstvom, pričom toto konanie bolo uznesením sp. zn.: 15C/2/2019 - 126 zo dňa 06.09.2019 z dôvodu späťvzatia žaloby zastavené a predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.10.2019. K späťvzatiu žaloby pred Okresným súdom Bratislava I došlo v dôsledku mimosúdnej dohody uzavretej medzi stranami sporu. Ako vyplýva z listinných dôkazov predložených žalovaným 2/, nároky žalobkyne boli v zmysle mimosúdnej dohody uspokojené nasledovne: 1/ nárok na bolestné - odškodnené žalovaným v 2/ rade v sume 2.120,- eur dňa 03.01.2018, 2/ nárok na náhradu nákladov spojených s liečením - odškodnené žalovaným v 2/ rade v sume 142,12 eura dňa 03.01.2018, 3/ právo na zdravotnú starostlivosť poskytnutú VŠZP - poisťovateľovi refundované žalovaným v 2/ rade v sume 414,85 eura dňa 30.05.2018, 4/ nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia - odškodnené žalovaným v 2/ rade v sume 2.862,- eur dňa 18.12.2018 a následne sumou 8.682,- eur dňa 17.06.2019 (kedy boli nahradené aj trovy právneho zastúpenia v sume 1.264,53 eura), pričom nároku na náhradu zvýšenia SSU sa žalobkyňa na základe mimosúdnej dohody so žalovaným v 2/ rade vzdala. Súd preto vyzval žalobkyňu na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby podľa § 138 CSP, pričom poukázal aj na Nález Ústavného súdu SR, I. ÚS 426/014 zo dňa 13.08.2014.

3. Žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.09.2021, vzala žalobu v celom rozsahu späť. Právna zástupkyňa žalovanej v späťvzatiu žaloby uviedla, že už pri preberaní danej veci svoju klientku poučila o tom, že daný nárok bol zrejme vymáhaný

jej predchodcom v rámci iného konania, ktoré ako jej ona uviedla, bolo vedené na Okresnom súde Bratislava I. V danom prípade išlo o náhradu škody na zdraví, s tým, že ona ju uistila, že v danom prípade nebola riešená otázka sťaženia spoločenského uplatnenia t. j. nemajetková ujma. Za týmto účelom sa vtedy telefonicky spojila aj s kolegom, ktorý klientku v danej veci zastupoval, pričom ju uistil, že sťaženie spoločenského uplatnenia nebolo predmetom ním uplatňovaného nároku. S prihladením na okolnosti daného prípadu, žiadala, aby súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorým je jednak nízky príjem žalovanej, ako aj jej stále zlý zdravotný stav, ktorý vyplýva tak zo zranenia kolena, ako aj z jej zlého psychického stavu po dopravnej nehode, a tým nemožnosť zaradiť sa do riadneho pracovného a spoločenského života, v súlade s § 257 CSP nepriznal náhradu trov konania. Uviedla tiež, že v danej veci žalobkyňa zastupovala po vzájomnej dohode s ňou bezplatne s tým, že v prípade úspechu trovy právneho zastúpenia uhradí neúspešná protistrana, čím žalobkyňa nevzniknú žiadne výdavky so súdnym sporom. Súdu tiež predložila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa je od januára 2021 poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 367,70 eura.

4. Súd následne vyzval oboch žalovaných, aby súdu oznámili, či si voči žalobkyňi uplatňujú nárok na náhradu trov konania, prípadne sa vyjadrili k aplikácii § 257 CSP.

5. Žalovaný 1/ sa k výzve súdu nijakým spôsobom nevyjadril.

6. Žalovaný 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu na výzvu súdu uviedol, že právna zástupkyňa žalobkyne hneď v úvode svojho podania udáva, že ešte pred podaním žaloby sa žaloba vo veci samej javila ako nedôvodná, a to nakoľko daný nárok bol už vymáhaný v predchádzajúcom konaní. Argumentoval ďalej, že z podania žalobkyne vyplýva, že žalobu vo veci samej berie späť na výzvu konajúceho súdu, ktorý ju vyzval tak urobiť po tom, ako po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a po predbežnom právnom posúdení je zrejmé, že žaloba je nedôvodná. Žalobkyňa teda vzala žalobu späť preto, lebo bola podaná nedôvodne, a nie preto, že by žalované strany sporu jej tvrdený nárok uznali a/alebo v zmysle žaloby plnili. V opačnom prípade by totiž nedôvodne podaná žaloba znamenala zamietnutie žaloby a teda neúspech žalobkyne vo veci samej. Navyše žalobkyňa tak urobila až po tom, ako sa žalovaní vyjadrili k žalobe a ako uviedli skutočnosti rozhodné pre potvrdenie/ustálenie, že žaloba je nedôvodná. Toto však nie sú dôvody pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovaným, ktorý sa bránil voči žalobe a procesnému útoku žalobkyne a to zjavne účinne a úspešne. Namietal ďalej, že ako aj zo žaloby vyplýva, žalovaný 2/ od počiatku, ešte pred podaním žaloby nárok žalobkyne považoval za nedôvodný, žalobkyňa však napriek tomu žalobu podala, avšak (zrejme účelovo) opomenula konajúcemu súdu uviesť, že rovnaké skutkové tvrdenia boli už podkladom iného, skoršieho súdneho sporu, nakoľko žalobkyňa si na základe predmetnej dopravnej nehody už uplatnila: 1/ nárok na bolestné - už odškodnené žalovaným v 2/ rade v sume 2.120,- eur dňa 03.01.2018, 2/ nárok na náhradu nákladov spojených s liečením - už odškodnené žalovaným v 2/ rade v sume 142,12 eura dňa 03.01.2018, 3/ právo na zdravotnú starostlivosť poskytnutú VŠZP - už poisťovateľovi refundované žalovaným v 2/ rade v sume 414,85 eura dňa 30.05.2018, 4/ nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia - už odškodnené žalovaným v 2/ rade najprv v sume 2.862,- eur dňa 18.12.2018 a následne sumou 8.682,- eur dňa 17.06.2019 (kedy boli aj nahradené trovy právneho zastúpenia v sume 1.264,53 eura), 5/ nárok na náhradu zvýšenia SSU - žalobkyňa sa tohto nároku napokon mimosúdnou dohodou so žalovaným v 2/ rade vzdala. A práve posledné dva menované nároky žalobkyňa dôvodila a odôvodňovala rovnako ako v žalobe vo veci samej. Žalovaný tak bol nútený sa voči uplatnenému nároku žalobkyne a sporu iniciovanému žalobkyňou brániť, splnomocniť právneho zástupcu a vynaložiť náklady. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení poukázal ďalej na skutočnosť, že v posudzovanom prípade sa nejedná o prípad hodný osobitného zreteľa, ktorý by odôvodňoval nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému v 2/ rade a ani o prípad, kedy by priznanie tohto práva bolo neprimeraným zaťažovaním žalobkyne, neprimeranou tvrdosťou či v rozpore s dobrými mravmi. Tak ako v zmysle Zákona č. 381/2001 Z. z. poškodený môže uplatniť svoj tvrdený nárok voči poisťovateľovi, môže tento uplatniť priamo voči škodcovi. Žalobkyňa sa rozhodla podať žalobu aj voči žalovanému v 2/ rade a to aj napriek tomu, že poznala zamietavé stanovisko žalovaného v 2/ rade a jeho dôvody. A preto si žalobkyňa (obzvlášť právne zastúpená advokátom) mala a musela byť vedomá toho, aké dôsledky tým vyvolá a aké náklady sú s tým spojené. Argumentoval ďalej, že je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v § 256 CSP, keď nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t. j.

z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn.: 3 Sžo/225/2010). Uviedol tiež, že nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane, a aby neodporovalo dobrým mravom. Žalovaný 2/ poukázal ďalej na to, že nesporným faktom je, že žalovaný v 2/ rade bol v spore aktívny, keď po doručení žaloby účinne a účelne využil prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, keď konzistentne argumentoval, prečo je žaloba nedôvodná. Právo sporovej strany zvoliť si zástupcu je neodňateľné, pričom súd môže brániť strane v tom, aby sa dala účinne zastúpiť konkrétnou osobou iba v zákonom ustanovených prípadoch. Súčasne nemožno sporovú stranu nútiť, aby svoje procesné práva a povinnosti vykonávala osobne, pokiaľ má riadne zvoleného zástupcu. V preskúmvanej veci toto právo využila tak žalobkyňa, ako aj žalovaný v 2/ rade, obaja si zvolili za zástupcu advokáta, s účasťou ktorého v konaní každej strane prirodzene vznikli aj náklady, ktoré v závislosti od výsledku sporu, procesne úspešnej strane je povinná v konečnom dôsledku zaplatiť procesne neúspešná strana. Žalobkyňa procesne zavinila tak iniciovanie nedôvodného sporu, ako aj náklady žalovaného v 2/ rade spojené s úspešným a účelným bránením sa voči podanej žalobe a žalobkyňa procesne zavinila aj zastavenie konania späťvzatím žaloby a teda žalovaný v 2/ rade je plne úspešnou stranou v spore. Záverom zhrnul, že po zohľadnení vyššie uvedených východísk ako aj záverov je objektívne možné dospieť len k jedinému záveru, a síce, že postup podľa § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v prejednávanom spore nie je dôvodný ani daný.

7. Podľa § 144 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobkyne, keď žalobkyňa vzala žalobu späť skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, v dôsledku čoho sa súhlas žalovaných so späťvzatím žaloby nevyžadoval, postupoval súd podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku a konanie vo veci zastavil.

11. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ktorý posúdil s poukazom na § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 257 Civilného sporového poriadku.

15. V prejednávanej veci žalobkyňa využijúc svoje dispozičné oprávnenie vzala žalobu v celom rozsahu späť. Preto bolo úlohou súdu preskúmať procesnú zodpovednosť strán sporu spočívajúcu v zavinení zastavenia konania, dôsledkom čoho je v zmysle § 256 CSP sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tej strane, ktorá ich vznik zavinila. Procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, keďže zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva. Okolnosti rozhodujúce na posúdenie tejto zodpovednosti sú potom tie, ktoré vznikli po začatí konania.

16. „Zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného

nároku vo veci samej. Preto, ak žalobca zobral žalobu späť, zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému jeho trovy. Pri rozhodovaní o trovách konania je tak právne významné len to, ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, čiže dôvod, pre ktorý vzal žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby úhrada žalovanej sumy (alebo splnenie iného žalobou uplatneného nároku) žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zavinil žalovaný. To však platí len vtedy, ak žalobca v späťvzatí žaloby preukáže, že žalovaný splnil po podaní žaloby uplatnený nárok. V ostatných prípadoch zavinil zastavenie konania žalobca a znáša povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v spore vznikli žalovanému.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.11.2018, sp. zn. 3Obo/12/2018)

17. Posúdiac všetky okolnosti prejednávanej veci dospel súd k záveru, že nie je v súvislosti s náhradou trov konania dôvodná aplikácia § 257 CSP, ktorý predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za zavinenie, keď súd nevzhladol v predmetnej veci dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd výnimočne neprizná náhradu trov konania úspešnej protistrane. Čo sú dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Záver súdu však o tom, že ide o výnimočný prípad a že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať zo starostlivého posúdenia všetkých okolností konkrétneho prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť tak v určitej procesnej situácii ako aj vo vzťahu k určitým druhom konania, prípadne zo sociálnych aspektov. Aj v prípade naposledy menovaného dôvodu je však súd povinný zohľadniť osobné, majetkové, sociálne, ale aj iné pomery strán sporu a prihliadnúť aj na okolnosti, ktoré viedli stranu k uplatneniu nároku na súde a tiež zohľadniť samotný postoj strany v konaní.

18. Ako vyplýva zo skutkových okolností daného prípadu, žalobkyňa si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnila na tunajšom súde dňa 30.12.2019, pričom konanie vedené pod sp. zn.: 15C/2/2019 pred Okresným súdom Bratislava I bolo právoplatne zastavené dňa 02.10.2019 a to z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody medzi žalobkyňou a žalovaným 2/. Žalobkyňa podľa názoru súdu mala vedieť, aké nároky a na akom skutkovom základe si v konaní pred Okresným súdom Bratislava I uplatnila a samozrejme aj to, aké konkrétne jej nároky boli zo strany žalovaného 2/ titulom uzavretej mimosúdnej dohody uspokojené. Všetky tieto informácie bola potom povinná poskytnúť svojej právnej zástupkyňi a to za účelom zváženia dôvodnosti podania žaloby a zváženia možnosti jej úspechu v konaní. Ak tak žalobkyňa neurobila, nemožno túto skutočnosť pripočítať na úkor žalovaných, ktorí museli voči riadne podanej žalobe v zmysle Civilného sporového poriadku aktívne uplatňovať prostriedky procesnej obrany. Aj ďalší postoj žalobkyne v konaní, keď žalovaný 2/ už vo svojom prvom vyjadrení k žalobe poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa si na rovnakom skutkovom základe uplatnila nároky v konaní pred Okresným súdom Bratislava I, ako aj na skutočnosť, že jej nároky boli v zmysle mimosúdnej dohody uspokojené, pričom svoje tvrdenia oprel aj o listinné dôkazy, táto na žalobe zotrvala a vyvolala potrebu ďalšej procesnej obrany a to najmä zo strany žalovaného 2/, ktorý sa v konaní aktívne bránil. Zohľadňujúc tak celkové okolnosti, za ktorých žalobkyňa žalobu podala a hodnotiac aj jej ďalší postoj v konaní dospel súd k záveru, že tieto okolnosti nemôžu prevážiť hoc aj v dôsledku utrpenej ujmy nad jej zlým zdravotným stavom, nízkym príjmom a nemožnosťou zaradiť sa do riadneho pracovného a spoločenského života (hoci ide nepochybne o závažné skutočnosti) tak, aby tieto skutočnosti na strane žalobkyne považoval súd za dôvody hodné osobitného zreteľa, pretože práve naopak, nepriznanie náhrady trov konania žalovaným, by sa za daných okolností mohlo javiť ako rozpor so spravodlivým usporiadaním veci, keď § 257 CSP má slúžiť na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu tak pokiaľ ide o vedenie súdneho konania, ako aj jeho výsledok. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 11 Co 265/2017 zo dňa 29.05.2018: „Použitie § 257 Zákona č. 160/2015 Z. z. neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo že zároboková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Citované ustanovenie má slúžiť na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, a to pokiaľ ide o vedenie súdneho konania, ako aj jeho výsledok. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami, pričom pri ich hodnotení je potrebné zohľadniť aj podiel strán na vzniku a priebehu sporu.“ Súd v tejto súvislosti poukazuje ďalej aj na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn.: 21 Cdo 3536/2016 zo dňa 30.08.2017: „Samotná skutočnosť, že jeden z účastníkov konania je dôchodca a jeho jediným príjmom je dôchodok, nie je pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania dostačujúce, rovnako ako skutočnosť, že druhý účastník je podnikateľ a že medzi účastníkmi je generačný rozdiel.“

19. Posúdiac všetky okolnosti prejednávanej veci tak dospel súd k záveru, že nie je v súvislosti s náhradou trov konania v danej veci dôvodná aplikácia § 257 CSP, a preto súd posúdil nárok na náhradu

trov konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP, keď žalobkyňa bola práve tou stranou sporu, ktorá zastavenie konania v predmetnej veci procesne zaviniła. Hoci žalobkyňa zastavenie predmetného konania zaviniła, o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému 1/ rozhodol súd tak, že žalovanému 1/ voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaný 1/ si nárok na náhradu trov konania neuplatnil a zo spisového materiálu vyplýva, že mu preukázateľne ani žiadne nevznikli. Aplikujúc ďalej § 256 ods. 1 CSP vo vzťahu k žalovanému 2/ tak súd o jeho nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni priznal a to v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

20. O vrátení pomernej časti zaplateného súdneho poplatku bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).